2019. november 28., csütörtök

P9_TA(2019)0080

Az EU csatlakozása az Isztambuli Egyezményhez és a nemi alapú erőszak leküzdését szolgáló egyéb intézkedések

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

— tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményére, amelyet 2011. május 11-én, Isztambulban nyitottak meg aláírásra (a továbbiakban az „Isztambuli Egyezmény”),

— tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén,

— tekintettel a 2016. március 4-i, tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2016)0109),

— tekintettel a Tanács 2017. május 11-i (EU) 2017/865 határozatára az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról ([1]),

— tekintettel a Tanács 2017. május 11-i (EU) 2017/866 határozatára az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a menekültügy és a visszaküldés tilalma tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról ([2]),

— tekintettel a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezményre és különösen annak 26. és 27. cikkére,

— tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) vonatkozó ítélkezési gyakorlatára,

— tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel az európai védelmi határozatról szóló, 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([4]) és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló, 2013. június 12-i, 606/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([5]),

([1]) HL L 131., 2017.5.20., 11. o.
([2]) HL L 131., 2017.5.20., 13. o.
([3]) HL L 315., 2012.11.14., 57. o.
([4]) HL L 338., 2011.12.21., 2. o.
([5]) HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

— tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([6]), valamint a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([7]),

— tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK tanácsi irányelvre ([8]), valamint a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre ([9]), amelyek meghatározzák a zaklatás és a szexuális zaklatás fogalmát, valamint elítélik ezeket;

— tekintettel az Európai Parlament 2019. április 4-i állásfoglalására a Bíróság véleményének kikéréséről azzal kapcsolatban, hogy az Európai Uniónak az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményéhez való csatlakozására irányuló javaslat és a csatlakozással kapcsolatos eljárás összeegyeztethető-e a Szerződésekkel ([10]),

— tekintettel az Unión belüli, munkahelyen, nyilvános térben és a politikai életben elkövetett megfélemlítés és szexuális zaklatás megelőzését és az ellenük való küzdelmet szolgáló intézkedésekről szóló, 2018. szeptember 11-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel a szexuális zaklatás és bántalmazás ellen az Unióban folytatott küzdelemről szóló, 2017. október 26-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatról (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására ([13]),

— tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ([14]),

— tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló, 2008. december 8-i európai uniós iránymutatásokra,

— tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0278),

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) „Nőkkel szembeni erőszak: az Unió egészére kiterjedő felmérés” című, 2014. márciusi jelentésére,

— tekintettel a Velencei Bizottság 2019. október 14-i, Örményországról, valamint az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének ratifikálásával összefüggő alkotmányos következményekről szóló véleményére,

— tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB kerethatározatra ([15]),

— tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

---

([6]) HL L 101., 2011.4.15., 1. o.
([7]) HL L 335., 2011.12.17., 1. o.
([8]) HL L 204., 2006.7.26., 23. o.
([9]) HL L 373., 2004.12.21., 37. o.
([10]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0357.
([11]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0331.
([12]) HL C 346., 2018.9.27., 192. o.
([13]) HL C 337., 2018.9.20., 167. o.
([14]) HL C 407., 2016.11.4., 2. o.
([15]) HL L 328., 2008.12.6., 55. o.

2019. november 28., csütörtök

A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapértéke; mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog a Szerződésekben és az Alapjogi Chartában is rögzített alapvető jog, amelyet teljes mértékben tiszteletben kell tartani;

B. mivel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatója szerint még egyetlen uniós ország sem valósította meg teljes mértékben a nők és férfiak közötti egyenlőséget; mivel e cél elérésének egyik előfeltétele a nemi alapú erőszak felszámolása;

C. mivel a nemi alapú erőszak elleni küzdelem az EU „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)" című munkadokumentumának egyik prioritása;

D. mivel az Isztambuli Egyezmény szerint a nőkkel szembeni erőszak „az emberi jogok megsértéseként és a nőkkel szembeni megkülönböztetés formájaként értelmezendő; a nemi alapú erőszak mindazon cselekményei, amelyek fizikai, szexuális, pszichológiai vagy gazdasági sérelmet vagy szenvedést okoznak vagy okozhatnak a nőknek, ideértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszert vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást, akár a közéletben, akár a magánéletben fordul is az elő";

E. mivel a Belém do Pará-i egyezmény nyomonkövetési mechanizmusának (MESECVI) fogalommeghatározása szerint a femicídium „nők nemi alapú erőszak miatt bekövetkező halála, amely a családon, élettársi kapcsolaton, bármely más személyes kapcsolaton vagy közösségen belül történik, és amelyet egy személy vagy az állam, illetve annak képviselője követ el vagy tűr meg, valamely cselekmény vagy mulasztás révén" ([16]);

F. mivel az Isztambuli Egyezmény kimondja, hogy valamennyi rendelkezését, különösen az áldozatok jogainak védelmére irányuló intézkedéseket „biológiai nemen, társadalmi nemen, származáson, bőrszínen, nyelven, valláson, politikai vagy más véleményen, nemzeti vagy társadalmi származáson, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, vagyonon, születésen, szexuális irányultságon, nemi identitáson, életkoron, egészségi állapoton, fogyatékosságon, családi állapoton, migráns vagy menekült jogálláson vagy más jogálláson alapuló megkülönböztetés nélkül biztosítani" kell;

G. mivel a nők elleni erőszak és a nemi alapú – fizikai és pszichológiai – erőszak széles körben elterjedt, és a társadalom minden szintjén érinti a nőket, életkortól, iskolázottságtól, jövedelemtől, társadalmi helyzettől és származási vagy tartózkodási országtól függetlenül;

H. mivel a nemi alapú erőszak az élet számos területén – a munka, az egészség, a pénzügyi forrásokhoz, a hatalomhoz és a tudáshoz való hozzáférés, valamint a személyes idő kezelése terén – a nők által tapasztalt strukturális egyenlőtlenségeknek egyszersmind egyik oka és következménye is; mivel a nemi alapú erőszak elleni küzdelemhez meg kell érteni annak okait és az ahhoz hozzájáruló tényezőket;

I. mivel a nők elleni erőszak társadalmainkon belüli gyakori előfordulásának okait keresve fontos elismerni a strukturális vagy intézményi erőszak létezését, amelyet úgy lehet meghatározni, mint a nők alárendeltségét a gazdasági, társadalmi és politikai életben;

J. mivel a tagállamokban érvényesülő különböző politikák és jogi szabályozás miatt az Európai Unióban a nőket nem védik egyenlően a nemi alapú erőszakkal szemben;

K. mivel az igazságszolgáltatási rendszerek gyakran nem nyújtanak elegendő támogatást a nők számára; mivel az áldozatok sok esetben ki vannak téve a bűnüldöző szervek tisztviselői által tett lealacsonyító megjegyzéseknek, illetve függőségi helyzetben vannak, ami fokozza az erőszak bejelentésétől való félelmüket;

L. mivel a jelenlegi évtizedben világszerte és európai szinten is látható és szervezett offenzíva zajlik a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai, többek között a szexuális és reproduktív egészség és jogok ellen;

([16]) https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf

M. mivel az Alapjogi Ügynökség 2014. évi felmérése azt mutatta, hogy Európában a nők egyharmada legalább egyszer elszenvedett fizikai vagy szexuális erőszakot 15 éves kora óta, a nők 55 %-a szembesült a szexuális zaklatás egy vagy több formájával, 11 %-uk tapasztalt internetes zaklatást, 20-ból 1 nőt (5 %) megerőszakoltak, és több mint egytizedük szenvedett el erő alkalmazásával elkövetett szexuális erőszakot; mivel számos tagállamban a gyilkosságok áldozatául esett nők több mint felét egy intim partner, rokon vagy családtag gyilkolta meg; mivel az áldozatok csak az esetek 14 %-ában jelentették a rendőrségnek a kapcsolati erőszak legsúlyosabb eseteit, a nem kapcsolati erőszak legsúlyosabb eseteit pedig csak az esetek 13 %-ában jelentették be, ami azt bizonyítja, hogy igen magas a be nem jelentett esetek aránya; mivel az elmúlt években a #metoo mozgalom arra ösztönözte a nőket és lányokat, hogy jelentsék be a bántalmazás, erőszak és zaklatás eseteit;

N. mivel a rabszolgaság és az emberkereskedelem modern formái, amelyek főként a nőket érintik, még mindig jelen vannak az EU-ban; mivel világszerte az emberkereskedelem áldozatainak 71 %-a nő és lány, és háromnegyedüket szexuálisan kizsákmányolják ([17]);

O. mivel az online erőszak és zaklatás gyakran fizikai következményekkel jár, és könnyen ilyen erőszakot válthat ki azáltal, hogy arra ösztönzi az online felhasználókat, hogy utánozzák az erőszakot és zaklatást, amiről olvastak, majd ilyen cselekményeket kövessenek el;

P. mivel a nők és lányok egyes csoportjai, például a migráns nők, a női menekültek és menedékkérők, a fogyatékossággal élő nők és lányok, az LBTI-nők és a roma nők a diszkrimináció interszekcionális és többszörös formáival szembesülnek, és ezért még kiszolgáltatottabb helyzetbe kerülnek a nemi alapú erőszak kockázata tekintetében, nem férnek hozzá az igazságszolgáltatáshoz, valamint a támogatási és védelmi szolgáltatásokhoz, és nem élhetnek alapvető jogaikkal;

Q. mivel a nemi alapú erőszak női áldozatai és gyermekeik gyakran különleges támogatást és védelmet igényelnek, az ilyen erőszakkal kapcsolatos újbóli áldozattá válás, megfélemlítés és megtorlás nagy kockázata miatt;

R. mivel a nemi alapú erőszak aláássa az emberi jogokat, a társadalmi stabilitást és biztonságot, a közegészségügyet, a nők oktatási és foglalkoztatási lehetőségeit, valamint a gyermekek és közösségek jólétét és fejlődési kilátásait;

S. mivel a fizikai, a szexuális vagy a pszichológiai erőszak és bántalmazás súlyos hatással van az áldozatokra, ami tartós testi, szexuális, érzelmi vagy lelki sérüléseket, illetve anyagi károkat okozhat;

T. mivel a nők elleni bűncselekmények elkövetőinek büntetlensége továbbra is fennáll, és ezt fel kell számolni annak biztosítása révén, hogy az elkövetőket bíróság elé állítják, valamint hogy az igazságszolgáltatási rendszer megfelelő támogatást nyújt az erőszakot átélt nőknek és lányoknak, továbbá elismeri a helyzetüket; mivel alapvető fontosságú képzéseket biztosítani a nők elleni erőszakkal szemben fellépő szolgáltatók, például a bűnüldöző szervek tagjai, a bírák vagy a politikai döntéshozók számára;

U. mivel az Uniónak a tagállamokkal együttműködve minden szükséges intézkedést meg kell tennie a nőknek és lányoknak a köz- és magánszférában egyaránt erőszak nélküli élethez való joga előmozdítására és védelmére;

V. mivel a jóváhagyása óta eltelt nyolc év alatt az Isztambuli Egyezményt még nem ratifikálta az összes tagállam, és az EU sem;

1. elítéli a nemi alapú erőszak valamennyi formáját, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők és lányok továbbra is ki vannak téve a pszichológiai, fizikai, szexuális és gazdasági erőszaknak, többek között a kapcsolati erőszaknak, a szexuális zaklatásnak, a számítógépes erőszaknak, a zaklatásnak, a nemi erőszaknak, a korai és kényszerházasságnak, a női nemi szervek megcsonkításának, az úgynevezett „becsület” nevében elkövetett bűncselekményeknek, a kényszerabortusznak, a kényszersterilizációnak, a szexuális kizsákmányolásnak, az emberkereskedelemnek, továbbá az erőszak egyéb formáinak, amelyek súlyosan sértik emberi jogaikat és méltóságukat; rendkívül aggasztónak tartja a femicídiumok európai jelenségét, amely a nők elleni erőszak legszélsőségesebb formája;

([17]) https://www.un.org/en/events/endviolenceday/

2019. november 28., csütörtök

2. felkéri a Tanácsot, hogy sürgősen zárja le az Isztambuli Egyezmény EU általi ratifikálását az Egyezményhez való széles körű, korlátozások nélküli csatlakozás alapján, és szorgalmazza az Egyezmény valamennyi tagállam általi ratifikálását; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák az Egyezmény teljes körű integrálását az uniós jogalkotási és szakpolitikai keretbe; emlékeztet arra, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat az egyezmény ratifikálása alól; felkéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az Isztambuli Egyezmény ratifikálásáról és végrehajtásáról szóló tárgyalásokat, és felkéri különösen Bulgáriát, Csehországot, Lettországot, Litvániát, Magyarországot, Szlovákiát és az Egyesült Királyságot,, amelyek aláírták, de még nem ratifikálták az Egyezményt, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg;

3. határozottan elítéli a néhány tagállamban az Isztambuli Egyezmény végrehajtása és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem érdekében már meghozott intézkedések visszavonására tett kísérleteket;

4. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az egyezmény megfelelő érvényesítését és végrehajtását, és biztosítsák a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére; sürgeti a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni és a kapcsolati erőszak elleni fellépéssel foglalkozó szakértői csoportja (GREVIO) által megfogalmazott ajánlásokat, és javítsák jogszabályaikat annak érdekében, hogy azok jobban összhangba kerüljenek az Isztambuli Egyezmény rendelkezéseivel;

5. hangsúlyozza, hogy az Isztambuli Egyezmény továbbra is a nemi alapú erőszak felszámolásának nemzetközi normája és kulcsfontosságú eszköze, amely holisztikus, átfogó és összehangolt megközelítést követ, és az áldozatok jogait helyezi a középpontba, a nők és lányok elleni erőszak és a nemi alapú erőszak – beleértve a kapcsolati erőszakot is – kérdéseinek széles körű szempontok szerinti kezelésével, olyan intézkedések előírásával, mint például az erőszak megelőzése, a megkülönböztetés elleni küzdelem, a büntetlenséggel szembeni büntetőjogi intézkedések, az áldozatok védelme és támogatása, a gyermekek védelme vagy a női menedékkérők és menekültek védelme, továbbá kockázatértékelési eljárások és kockázatbecslés bevezetése, illetve az adatgyűjtés javítása révén, valamint figyelemfelkeltő kampányok vagy programok segítségével, együttműködve a nemzeti emberi jogi és esélyegyenlőségi szervekkel, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel;

6. elítéli az Isztambuli Egyezmény elleni támadásokat és kampányokat, amelyek annak szándékos félreértelmezésén és tartalmának a nyilvánosság számára történő hamis bemutatásán alapulnak;

7. határozottan kijelenti, hogy a szexuális és reproduktív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások megtagadása a nők és lányok elleni erőszak egyik formája, és hangsúlyozza, hogy az EJEB több alkalommal is kimondta, hogy az abortuszra vonatkozó korlátozó jogszabályok és a végrehajtás hiánya sérti a nők emberi jogait;

8. hangsúlyozza, hogy a nemi sztereotípiák és a patriarchális erőszak elleni, valamint a zaklatással és a nemi alapú erőszakkal szembeni zéró toleranciát előmozdító figyelemfelkeltő kampányok az emberi jogok ily módon történő megsértése elleni küzdelem alapvető eszközei; úgy véli, hogy a megkülönböztetésmentességen alapuló, szélesebb körű oktatási stratégiák alapvető szerepet játszanak az erőszak valamennyi formája, és különösen a nemi alapú erőszak megelőzése terén, különösen serdülőkorban;

9. hangsúlyozza, hogy a hatékonyság növelése érdekében a nemi alapú erőszak elleni intézkedéseket olyan intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek célja az erőszak áldozatává vált nők társadalmi szerepvállalásának növelése és gazdasági függetlenségének előmozdítása;

10. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemi alapú erőszak valamennyi formájának áldozataival foglalkozó összes szakember számára biztosítsanak megfelelő, a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő képzést, eljárásokat és iránymutatásokat, amelyek az áldozatok jogait helyezik a középpontba annak érdekében, hogy az igazságügyi, orvosi és rendőrségi eljárások során el lehessen kerülni a megkülönböztetést, a traumatizációt vagy az újbóli áldozattá válást; ilyen javításokat szorgalmaz a szóban forgó bűncselekmények bejelentési arányának növelése érdekében;

11. emlékeztet arra az álláspontjára, hogy 193,6 millió EUR-t kell elkülöníteni a nemi alapú erőszak minden formájának megelőzése és leküzdése céljára, valamint az Isztambuli Egyezmény teljes körű végrehajtásának előmozdítására a Jogok és értékek programban, és hangsúlyozza, hogy tagállami szinten is elegendő finanszírozást kell biztosítani e célra;

12. ismételten felkéri a Bizottságot, hogy egy hatásvizsgálatot követően vizsgálja felül a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, jelenleg hatályos kerethatározatot annak érdekében, hogy az kiterjedjen a nemen, szexuális irányultságon, nemi identitáson és nemi jellemzőkön alapuló gyűlöletre való uszításra is;

13. felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a már hatályban lévő vonatkozó jogszabályok teljes körű végrehajtását és érvényesítését;

14. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Eurostattal, az EIGE-vel és az FRA-val való együttműködés révén javítsák a nemi alapú erőszakra vonatkozó minőségi, lebontott adatok elérhetőségét és összehasonlíthatóságát, összhangban az Egyezmény adatgyűjtéssel és -kutatással kapcsolatos kötelezettségeivel; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy hozza létre a nemi alapú erőszak európai megfigyelőközpontját, amely pontos és összehasonlítható adatokkal rendelkezne (az EIGE nők elleni erőszakkal foglalkozó állami megfigyelőközpontjának mintájára);

15. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy hivatalos eljárásokat hozzanak létre a munkahelyi szexuális zaklatás bejelentésére, valamint célzott képzési és figyelemfelkeltő kampányokat szervezzenek a méltóság elve munkahelyi tiszteletben tartásának és a zéró tolerancia normaként való érvényesítésének eszközeként; úgy véli, hogy az európai intézményeknek jó példával kell elöl járniuk e tekintetben;

16. felkéri az Európai Parlament elnökét, az Elnökséget és a Parlament igazgatását, hogy folytassák a munkát annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Parlament zaklatástól és szexizmustól mentes munkahely legyen, és a szexuális zaklatás és bántalmazás ellen az Unióban folytatott küzdelemről szóló, 2017. évi állásfoglalásban megfogalmazott kérésekkel összhangban hajtsák végre a következő intézkedéseket: 1. külső ellenőrzés megrendelése az Európai Parlament két meglévő zaklatásellenes bizottságát illetően, és az eredmények nyilvános közzététele; 2. a zaklatás elleni szervek átalakítása külső jogi, orvosi és terápiás szakértők bevonásával, teljes szavazati jogot biztosítva számukra; valamint 3. a munkahelyi tiszteletről és méltóságról szóló kötelező képzések bevezetése valamennyi európai parlamenti képviselő és a személyzet valamennyi kategóriája számára;

17. üdvözli, hogy a Bizottság megválasztott elnöke elkötelezte magát amellett, hogy többet tesz a nemi alapú erőszak visszaszorításáért és az áldozatok jobb támogatásáért, hogy az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozását a Bizottság prioritásává teszi, és hogy kihasználja a Szerződés által biztosított lehetőségeket arra, hogy a nők elleni erőszakot felvegyék az EU által elismert bűncselekmények jegyzékébe;

18. kéri a Bizottságot, hogy a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet tegye prioritássá a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó következő európai stratégiában azáltal, hogy abba megfelelő szakpolitikai, jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket foglal bele;

19. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jogi aktust a nemi alapú erőszak valamennyi formája, többek között a nők és lányok elleni erőszak megelőzéséről és visszaszorításáról; e tekintetben kötelezettséget vállal arra, hogy az EUMSZ 225. cikkében foglalt jogalkotási kezdeményezéshez való jog felhasználásával minden lehetséges intézkedést megvizsgál, beleértve a számítógépes erőszakkal kapcsolatos intézkedéseket is;

20. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy aktiválják az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében foglalt áthidaló klauzulát annak érdekében, hogy a nők és lányok elleni erőszakot és a nemi alapú erőszak egyéb formáit felvegyék az EU által elismert bűncselekmények jegyzékébe;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.